

Bratislav Ljubišić

GORDANA BELIĆ

9 – 27. novembar 2005

I ako po rečima autorski radovi nisu politički motivisani, oni se mogu čitati i kao neintencionalno uspostavljena društvena kritika položaja, uloge i mesta žene u porodici, svakodnevicu i društvu, u kojem je žena pasivni objekat, žrtva, telo koje se prodaje, troši, obnavlja, razmenjuje za novac ili drugu robu, i naposljetku, kao potrošeno, zamenjuje nekim drugim, svežijim telom" piše u predgovoru Tanja Mirković. I nehotično mi pada na um emisija o Mulen Ružu u kojoj Mistinget nedvosmisleno tvrdi da je pojam slobodna i emancipovana žena nastao samo kod onih koje su po priro-

di stvari zapostavljene i nema te sile koja će od njih učiniti objekat ma koje vrste. "Zar nije divno kada vas muškarci obasipaju pažnjom i ljubavlju"?, kaže pomenuta Mistinget. I dalje vođen asocijacijama, pomišljam o anksioznosti kod nekih žena koje u svemu vide opasnost po njih same, sui generis, a zaboravljaju na primer trenutnu beogradsku sliku i priliku u svim kulturnim institucijama, mnogim društvenim su žene na čelu!. No na stranu dokazivanje, pred nama je izložba koja ima korene u popartu i svemu onome što iz njega proističe uvećavanje, bojenje i isticanje detalja. Pop art je u suštini bio i ostao politički pokret u umetnosti. Zamisao da se umetnost približi najširim slojevima, onima koji nemaju dovoljno obrazovanja začeta je u dalekim godinama Oktobarske Revolucije, nastavljena u Nacional socijalizmu – koji po svojim socijalnim programima ne zaostaje mnogo za

pomenutim komunističkim, da bi polovinom šeste decenije postao novi bum u Engleskoj, najpre, i zatim u Americi pre svega zahvaljujući Vorholu. Ono što je ostalo do naših dana a u delima savremenih umetnika je svakako koketiranje sa detaljima kojima se daje glavna uloga. Tako Gordana Belić sa ogromnim dojkama obrađuje temu materinstva koja po Frojdu ima itekako elemente erotičnosti. Tu su i lepe ženske noge, delovi mode, pa zatim fotografije kao zabeleške ili dnevnik. Ova uvećanja detalja su nam poznata još od otkrića

"Kikladskih idola" i do danas su uvek umetnici u tome pronalazili dovoljno izazova za svoju igru recimo Sezarov "Palac" na primer. Ima šarma u skulpturama ove umetnice, ona ume bezazleno da se igra. A kao i svako umetničko delo, i ovo provocira i dopušta da se poneki posmatrač projektuje na svoj način.

Gordana Belić je rođena 1966.god. u Bogatiću. Studirala je psihologiju, zatim vajarstvo. Sada je na poslediplomskim studijama u Beogradu. Ovo joj je prva samostalna izložba.